

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.039/2022/8/I.

A Győri Ítéltábla a Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (cím3 ügyintéző: dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd) által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek a Neiger, Papp és Társai Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: dr. Neiger M. Tibor ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím1) alperes ellen kép -és hangfelvételhez való jog megsértése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2022. február 7. napján kelt 13.P.20.217/2021/12. számú ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Az alperes által az elsőfokú ítélet szerint az állam javára fizetendő illeték összegét 36.000,- (harminchatezer) Ft-ra felemeli.

Köteles az alperes az illetéktügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni az állam javára 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 75.000,- (hetvenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget, viselje továbbá a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes házastársának - a perben nem álló, névl önkormányzati képviselőnek - a közösségi hálózatl-oldalán 2021. február 1-jén „Hű vagy hűtlen kezelés” címmel jelent meg egy írása, amely egy önkormányzati ingatlan érték alatti eladását kifogásolta, egyben megemlítve, hogy az önkormányzat meg kívánja vásárolni a gyárl területét. Az íráshoz az alperes is hozzászólt, összefüggést találva a felperes édesanyja által betöltött pozíciók, a felperesnek a gyárlban fennálló résztulajdona és az önkormányzati ingatlan értékesítése, valamint a tervezett újabb ingatlan megvásárlása között. A felperes a saját közösségi hálózatl-oldalán reagált az alperes bejegyzésére. Az alperes – ugyancsak a saját közösségi hálózatl-oldalán – hosszabb bejegyzést tett közzé, amelyben vélelmezte, hogy a felperesi válaszreakció kiváltója részben az ő hozzászólása volt. Részletesen előadta, hogy a gyárl egyik tulajdonosa és ügyvezetője a felperes édesanyja, aki egyúttal – álláspontja szerint

– a pártl-t hatalomra segítő újság1 újság felelős szerkesztője is volt. A felperes pedig a gyár1, „helyesebben a cég1” résztulajdonosa. Az alperes emellett „A lent olvasható bejegyzésben »belém szállt« a gyár1 egyik résztulajdonosa. Mivel a hölg anyukája elég sokszor »ízélgetett« a újság1 újságban, így íme egy kis szemfelnýtás” szöveggel együtt közzétette a felperesnek a cégnyilvántartásban szereplő adatait, valamint a felperes közösségi hálózat1 fiókjáról lementett, a felperest ábrázoló úgynevezett profilképet.

[2] A felperes házastársa kérte az alperest, távolítsa el a felperes fényképét és személyes adatait. A kérésnek az alperes nem tett eleget, a felperes személyes adatait a közösségi hálózat1 utóbb panasz eljárás keretében távolította el.

[3] A felperes keresetében a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:48. § (1) bekezdésére, valamint a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (Métv.) 8. §-a alapján kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § a) pontja, valamint a Métv. 12. § a) pontja szerint állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz, magánélethez való jogát, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja és a Métv. 12. § c) pontja szerint kötelezze az alperest a saját közösségi hálózat1-oldalán magánlevél útján elégtételadásra úgy, hogy a levelet a felperes is legyen jogosult a saját közösségi hálózat1-oldalán közzétenni. kérte, a bíróság kötelezze az alperest a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja és a Métv. 12. § d) pontja szerint arra, hogy saját közösségi hálózat1-oldaláról törölje a felperes fényképét, valamint a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése és a Métv. 13. § (1) bekezdése alapján marasztalja az alperest 400.000,- Ft sérelemdíjban. Arra hivatkozott, hogy a 2011. évi XCII. törvény (Infotv.) 3. § 1. és 2. pontja szerint a felperes arcma személyes adat, amelyet az alperes hozzájárulás nélkül használt fel.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperesnek a saját közösségi hálózat1-oldalán közzétett írásra adott adekvát választ. A felperes közösségi hálózat1-profilja úgy van beállítva, hogy az ott közzétett fényképet bárki láthatja, ahhoz a hozzáférés nem korlátozott. A fénykép az Infotv. 5. § (1) bekezdés b) pontja (helyesen d) pontja) alapján kezelhető, miután azt a felperes nyilvánosságra hozta. A név1 vezetéknev rendkívül elterjedt, a felperes cégnyilvántartásban szereplő adatainak és fényképének közzétételét az indokolta, hogy a felperes személye beazonosítható, más személyektől egyértelműen megkülönböztethető legyen. Jogsértés hiányában a felperesi kereseti kérelem nem lehet alapos.

[5] A felperes az alperes védekezésének ismeretében keresetét változatlanul fenntartotta. Állította, hogy a közéleti tartalmú közlések kifejtéséhez nem volt szükséges a felperes képmásának felhasználása, ekként az arányosság kérdése nem vizsgálható.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a közösségi hálózat1 közösségi felületen a felperes hozzájárulása nélkül felhasználta a felperes képmását. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperesnek írott, az alperes közösségi hálózat1 felületén legalább 15 napig nyilvánosan hozzáférhetővé tett magánlevélben adjon elégtételt, valamint fizessen meg a felperesnek 300.000,- Ft összegű sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Az alperest az állam javára 24.000,- Ft feljegyzett illeték, a felperes javára 20.000,- Ft részperkötség megfizetésére kötelezte.

[7] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felek között ténybeli vita nem volt. A per releváns kérdését az képezte, hogy a közösségi hálózat1-oldalon közzétett profilkép felhasználásával az alperes jogsértést követett-e el.

[8] A Ptk. 2:48. § (1) és (2) bekezdése, valamint az Infotv. 5. §-a alapján a törvényszék kifejtette: a képmáshoz való jog kizárólagos, annak felhasználására jogszerűen csak az ábrázolt személy által engedélyezett körben és módon, valamint a Ptk. 2:48. § (2) bekezdése szerinti esetekben kerülhet sor.

[9] A perben az nem volt vitatott, hogy az alperes által közzétett fotón a felperes felismerhető volt. A felperes fényképének jogszerű felhasználásához az alperesnek hozzájárulással kellett volna rendelkeznie. A perbeli esetben ugyanis nem tömegrendezvényről készült fotóról és nem is közéleti szereplőről van szó. A felek között az nem volt vitatott, hogy az alperes egy közéleti ügyben fogalmazta meg véleményét, és annak kapcsán használta fel a felperes személyes adatait, képmását. A per tárgyát képező profilképnek semmilyen közéleti vonatkozása nincs, azon a felperes magánéleti kontextusban szerepel.

[10] A törvényszék rámutatott:a felperes profilképe közzétételével ugyan lehetővé tette, hogy a róla készült fénykép bárki által megtekinthető legyen, de ezzel nem adott hozzájárulást annak további felhasználásához. Az alperes a felperes személyét a róla közölt információkkal egyértelműen beazonosíthatóvá tette, a beazonosítás célját a továbbiakban már nem szolgálta a felperesről készült fénykép közzététele. Kifejtette, hogy az Infotv. 5. § (1) bekezdés d) pontja konjunktív feltételeket tartalmaz, ezek hozzájárulás hiányában maradéktalanul nem valósultak meg, ezért a felperes által hivatkozott jogsértés megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a kereseti kérelemben meghivatkozott Métv. visszautal a Ptk. szabályozására, így a kereseti kérelem a Ptk-ra alapított jogalap vonatkozásában bizonyult alaposnak.

[11] Utalt arra, hogy a felperes hivatkozott a magánélet tiszteletben tartásához fűződő személyiségi jogának megsértésére is. A magánéletbe való beavatkozás akkor sérti a személyhez fűződő jogot, ha az önkényes indokolatlan és szükségtelen. Miután az alperes a felperesnek a képmáshoz fűződő jogát megsértette, ezt meghaladóan a magánülethez fűződő személyiségi jog sérelme nem volt megállapítható, így e vonatkozásban a keresetet elutasította.

[12] A bíróság osztotta azt a felperesi érvelést, hogy az alperesi felhasználással a felperesről készült fotó szélesebb körben vált ismertté. Megállapította, hogy ezt meghaladó hátrányra azonban a felperes maga sem hivatkozott. A sérelemdíj iránti igény kapcsán értékelte, hogy az alperes a felperes személyi adatait is nyilvánosságra hozta. A jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, az esetleges ismétlődő jellegre, a jogsértésnek a felperesre és környezetére gyakorolt hatására figyelemmel a sérelemdíj iránti igényt 300.000,- Ft erejéig találta alaposnak. A felperes elégtétel adására irányuló kereseti kérelmét illetően szükségtelennek látta, hogy a felperest feljogosítsa arra, az alperes bocsánatkérést tartalmazó levelét a felperes a saját közösségi hálózat1-oldalán is nyilvánosságra hozhassa.

[13] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő igazolási kérelmet és fellebbezést. Fellebbezésében a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja alapján kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperes keresetét teljeskörűen utasítsa el, egyúttal kötelezze a felperest az első-, és másodfokú eljárásban felmerült költségei megtérítésére. Álláspontja szerint a törvényszék a tényállást tévesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetés a tévesen megállapított tényálláshoz képest sem helytálló. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során igazolta: a felperes közösségi hálózati oldalán közzétett fényképfelvétel korábban bárki számára megtekinthető volt. Ilyen hozzáférés hiányában az alperesnek lehetősége sem lett volna a kép felhasználáshoz. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ezért önellentmondó, mert maga is rögzíti, a felperes profilképe az alperesi cselekmény előtt is bárki számára hozzáférhető, látható volt.

[14] A törvényszék tévesen az érdemi elbírálás körében értékelte azt is, hogy az alperes a felperes személyes adatait közzétette, erre alapítottnan azonban a felperes semmilyen kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Új tényként hivatkozott arra, hogy a megyei Rendőrfőkapitányság helységi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya a 11070/43/2021. bü. számú határozatával a személyes adattal visszaélés vétségének megalapozott gyanúja miatt az alperes ellen indult eljárást büncselekmény hiányában megszüntette. Állította, hogy e határozat jelentősége csak az elsőfokú ítélet indokolásának ismeretében vált számára nyilvánvalóvá.

[15] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megállapításaitól eltérően a Métv. 8. § (1) bekezdése rendelkezik a képmás védelméről. A Métv. 8. § (2) és (3) bekezdésében írtakra figyelemmel alperesi jogsértés nem állapítható meg, mivel a felperes a képmását nyilvánossá, bárki által megismerhetővé, akár lementhetővé is tette. Mindebből pedig az következik, hogy a felperes a magánélettel kapcsolatos képmását maga sem kívánta megőrizni, annak nyilvánossá tételét nem akadályozta meg. Az Infotv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján az adatkezelés céljának megvalósulásához felperes beazonosítása érdekében szükséges volt a felperesi képmás közzététele. Állította, hogy a 26/2019. (VIII.23.) AB határozata alapján a felperes a magánszféra védelmére eredménnyel nem hivatkozhat, mert a fényképet ő maga hozta nyilvánosságra.

[16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perkoltségben marasztalását kérte, lényegében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy a per tárgyát nem a felperes képmásának nyilvánosságra hozatala, hanem annak engedély nélküli további felhasználása képezte. A fellebbezési érvelésben kifejtettekre figyelemmel állította, az Info. törvény 5. § (1) bekezdése a jelen eljárásban nem irányadó, miután az alperesi adatkezelésre az Európai Parlament és a Tanács 2016/679. számú rendelete (GDPR) alkalmazandó. Ebből következően pedig az Info. törvény 2. § (2) és (4) bekezdése nem teszi lehetővé az 5. § (1) bekezdés alkalmazását.

[17] Az ítéltábla az alperes igazolási kérelmének a Pf.IV.20.039/2022/7. számú végzésével helyt adott. A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

[18] Elöljáróban rögzíti az ítéltábla, hogy a jogsértés megállapítását illetően a felperes keresetét a Ptk. 2:48 § (1) bekezdésére és a Métv. 8. §-ára alapította. Az érdemi

ellenkérelemben előterjesztett védekezés ismeretében a felperes a 7. szám alatti válasziratában állította, hogy az alperes megalapozatlanul hivatkozik az Info. törvényre, mert az ott megkövetelt szükségességet és arányosságot nem igazolta.

[19] A fellebbezési ellenkérelemben ettől eltérően a felperes már azt adta elő, hogy az Info. törvény 2. § (2) és (4) bekezdéseiből következően az Info. törvény 5. § (1) bekezdése a jelen tényállásra nem alkalmazható, mivel az alperes jogsértő tevékenysége a GDPR hatálya alá tartozik.

[20] Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy ez a jogi okfejtés az elsőfokú eljárásban előadottakhoz képest újak tekintendő, ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes megváltozott jogi érvelését a másodfokú eljárásban ne lehetne figyelembe venni.

[21] A 2020. évi CXIX. törvénnyel (Pp. Novella) módosított, a jelen eljárásban alkalmazandó Pp. 7. § 12. pontja szerint a korábbi szabályozástól eltérően a jogi érvelés megváltoztatása nem minősül keresetváltoztatásnak. A jogszabályváltozás ezzel eldöntötte azt a kérdést is, hogy kizárólag a jogi érvelés megváltoztatására irányuló keresetváltoztatás előterjeszthető-e érdemi tárgyalási szakban. A Pp. 373. §-a és 375. §-a a másodfokú eljárásban ezzel kapcsolatos eltérő szabályozást nem tartalmaz, ezért a fél a másodfokú eljárásban sincs elzárva attól, hogy jogi érvelését megváltoztassa.

[22] Miután az alperes védekezés és az arra adott felperesi válasz, valamint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem alapján a jogvita keretei tisztázottak, a másodfokú eljárásban anyagi pervezetésre sem volt szükség.

[23] A fellebbezésben írtakra, valamint a felperes megváltozott jogi érvelésére is figyelemmel a másodfokú eljárásban elsőként azt a kérdést kellett megvizsgálni, a kereseti kérelem szerinti jogsértés megvalósult-e, illetőleg az alperes eredménnyel hivatkozhat-e az Info. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontjában írtakra.

[24] Oszítja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésére alapított igény esetén a jogsértés akkor nem állapítható meg, ha a Ptk. 2:48. § (2) bekezdése szerinti feltételek valamelyikét az alperes igazolta. A konkrét esetben vizsgálendő az is, hogy az alperes magatartása a GDPR hatálya alá tartozik-e, s ekként az Info. törvény 5. § (1) bekezdése, annak d) pontja a jelen eljárásban alkalmazható-e.

[25] A GDPR Preambulumának (18) bekezdésében, valamint 2. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdés c) pontjában írtakra figyelemmel az ítéltábla álláspontja az, hogy az alperes magatartása meghaladta a Preambulum (18) bekezdésében meghatározott személyes, vagy otthoni tevékenységet, figyelemmel arra, hogy az alperes közéleti vitában szólalt meg. Ebből következően az alperes magatartása nem esett a GDPR 2. cikk (2) bekezdés c) pontja alá. Az ítéltábla utal arra, hogy a NAIH 2020/34/4. számú határozata is azt az értelmezést támasztja alá, hogy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó eseménynek, az azzal kapcsolatos kiegyensúlyozott tájékoztatásnak biztosítása érdekében történt adatrögzítés és nyilvánosságra hozatal nem tekinthető a GDPR 2. cikk (2) bekezdés c) pontja szerinti személyes, vagy otthoni

tevékenység keretében végzett ügynevezett háztartási adatkezelésnek. Ezzel összefüggésben pedig az állapítható meg, hogy az Info. törvény 2. § (2) bekezdéséből következően az Info. törvény 5. § (1) bekezdése, így annak (1) bekezdés d) pontja sem – alkalmazható a jelen eljárásban.

[26] Megjegyzi az ítéltábla, hogy az Info. törvény és a Ptk. szabályainak párhuzamos, együttes alkalmazhatóságát illetően töretlennek tekinthető az a gyakorlat, miszerint az Info. törvény és a Ptk. is oltalmazza a személyes adatok védelme útján a személyiséget, azonban ezt más szempontból szabályozza a védelmi körök terjedelme is különböző. Az adatkezelési szabályok megszegése önmagában nem eredményez automatikusan személyiségi jogsértést (Kúria Pfv.IV.20.927/2020/7., Pfv.IV.21.251/2021/8.). Másrészt azonban a személyes adat törvényi felhatalmazása alapján történő jogszerű kezelése kizárja a személyiségi jogsértés megállapítását (Kúria Pfv.IV.20.052/2018/4.).

[27] A jelen eljárásban a kereseti kérelem jogalapjára figyelemmel annak volt alapvető jelentősége, hogy a Ptk. 2:48. § (2) bekezdése szerinti feltételeket az alperes nem tudta igazolni. Téves az az alperesi hivatkozás, hogy a fénykép nyilvánosságra hozatalával a felperes a további alperesi felhasználáshoz hozzájárult volna. A fénykép felhasználásához kapcsolatos hozzájárulás nem értelmezhető kiterjesztően, egy felvétel nyilvánosságra hozatala semmiképpen sem tekinthető úgy, hogy annak további, eltérő célú felhasználásához a nyilvánosságra hozatallal a felperes hozzájárult volna.

[28] Az ítéltábla hangsúlyozza: A Métv. 8.§ (3) bekezdése szerint az interneten kizárólag magáncélból közölt személyes adat – a kötelező adatkezelés eseteit kivéve -az érintett egyértelmű hozzájárulásával használható fel. A Métv.-nek ez a rendelkezése összhangban áll azzal a BDT2020.4126. számú eseti döntésben is megjelenő bírói gyakorlattal, miszerint a képmáshoz való jog megsértése szempontjából nincs különbség a közösségi hálózat1-oldalon található fénykép és a bármely más forrásból származó felvétel felhasználásának feltételei és megítélése között. Az elsőfokú bíróság arra helyesen utalt, hogy a képmáshoz való jog megsértésén túl egyéb jogsértést a felperes nem állított, ezért a magánélethez fűződő jog sérelme nem volt megállapítható: a Ptk. 2.48.§ (1) bekezdése szerinti jogsértés elbírálása során azonban nem hagyható figyelmen kívül a Métv. idézett rendelkezése.

[29] A korábbiakban kifejtettek szerint az alperes közérdeklődésre számot tartó ügyben nyilvánult meg. A felperes az alperesi nyilatkozat tárgyát képező közügyben közvetlenül nem érintett, a közérdeklődésre számot tartó vitának hozzászólása révén és csak az abban érintett körben vált szereplőjévé. A perbeli fotó elkészülte, nyilvánosságra hozatala független a peres hozzászólásaiban tárgyalt közérdeklődésre számot tartó ügytől: ebből pedig az következik, hogy a közéleti vitára tekintettel sem volt jogszerű a felperes képmásának felhasználása még abban az esetben sem, ha a közéleti vitában véleményt nyilvánítva a vitával érintett körben közszereplővé vált. Töretlen az a bírói gyakorlat és jogértelmezés, hogy a közismert személyről, közszereplőről készült fénykép közzétételéhez, felhasználásához is az érintett személy hozzájárulása szükséges, ha a felvétel nem közérdeklődésre számot tartó élethelyzetben készült (BDT.2017.3693). A jelen perben pedig az alperes nem vitatta, hogy a felhasznált fénykép magánéleti jellegű.

[30] A fellebbezésben hivatkozott 26/2019 (VII.23.) AB határozat a jelen ügyben nem irányadó: az alperes nem közszereplőről készült fotót használt fel, a felhasznált fénykép nem promóciós céllal és az e felhasználási célhoz kötötten a felhasználáshoz hozzájáruló nyilatkozat birtokában történt.

[31] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz való jogát.

[32] Az alperes fellebbezését arra alapította, hogy a törvényszék a kereseti kérelem jogalapját illetően hozott téves döntést. Emellett erre irányul fellebbezési kérelem hiányában hivatkozott arra, hogy a törvényszék egyes, a sérelemdíjösszegezésének alapjául szolgáló megállapításai megalapozatlanok.

[33] Tényszerűen helytálló a fellebbezés annyiban, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíjösszegezésének megállapítása során tévesen vonta mérlegelési körébe azt, hogy az alperes a felperes személyes adatait is közzétette a képmást meghaladóan. Ilyen jogsértésre a kereseti kérelemben a felperes nem hivatkozott. Ugyanakkor az a megállapítás helytálló, hogy az alperesi közzététellel a felperes képmása szélesebb körben vált ismertté. Egy közösségi hálózat1-oldal látogatottsága mindenképpen függ a profil üzemeltetőjétől, a felperes és az alperes közösségi hálózat1-oldalának látogatói köre sem teljes mértékben azonos.

[34] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezményeket nem támadta, fellebbezése nem terjedt ki arra, hogy a kereseti kérelem jogalapjának megalapozottsága esetén az objektív jogkövetkezmények alkalmazása, a sérelemdíjösszegezés mennyiben megalapozott, ezért e kérdések – a Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint- figyelemmel a Pp. 371. §-hoz fűződő miniszteri indoklásra, a Complex Jogtár Kommentárban írtakra, valamint az Új Pp. Konzultációs Testület 20. számú állásfoglalására is – a másodfokú eljárásban nem voltak vizsgálhatók. Az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt okirati bizonyíték figyelembevételének a Pp. 373.§ (2) bekezdése alapján nem volt eljárásjogi akadálya, de a fellebbezés tárgyát képező jogalapi kérdés vonatkozásában annak nincs relevanciája.

[35] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[36] Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg az elsőfokú eljárásban feljegyzett illeték összegét: amennyiben a sérelemdíj alapján megállapítható pertárgyérték alatta marad a meg nem határozható pertárgyérték esetében figyelembe veendő illetékszámítás alapján, úgy a megállapításra további objektív jogkövetkezmények alkalmazására és sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelem esetén az illetékszámítás alapja a meg nem határozható pertárgyérték alapján történik (BH.2001.367). Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az alperes által az állam javára fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 36.000,- Ft-ra felemelte. Ugyanezen szabály alapján köteles az alperes a másodfokú eljárásban feljegyzett 48.000,-Ft illeték megfizetésére az állam javára [Pp. 363. §., Pp. 102. § (1) bekezdés].

[37] A másodfokú eljárásban vesztes alperes a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi perköltségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegéről az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozott, elfogadva a felperes költségfelszámítását.

Győr, 2022. május 11.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró